

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליז מס 11

בס"ד ערש"ק פר' וישב תשנ"ו

דבר החברותא

האורכות לנו כל רגע ורגע משנות חיינו, אשר לולא ה' עזרתו לנו כמעט שכנה דומה נפשנו. **א**נו צריכים להביא ולשעבד את כל כוחותינו ומדותינו הרעים לעבודת ה', ואשר עם קצת רצון אמת להכיר את בוראנו ויוצרנו דרך הבשר והדם בבחינת מבשרי אחזה אלוך, אשר אם נשכיל להתבונן היטב איך אפשר לאדם אשר מקננת בו חיה טורפת של הטבע להתגבר ולעשות מעשה טוב או דבר חיובי, הרי רק הסיבות מאת ה' היתה זאת והיא נפלאות בעינינו.

ך הו' היסוד הפשוט והאמיתי של האמונה, אשר ההכרה הכללית של בני עמנו בכל אתר ואתר ובכל נפשות ישראל בכך, היא היא הגאולה השלימה של עם ישראל ואז יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה' המלוכה ומושל בגויים. ואז לא יהיה שום מחסור לשום אדם מישראל. כל אחד יכול לעזור לכך ולזרז זאת, בידנו הדבר בפינו ובלבבנו לעשותו !

ה פעם בחרנו להביא קטע ממכתב של מו"ר הרא"ש שליט"א שנכתב מלפני למעלה מ-20 שנה והם אקטואליים ועכשוויים לתקופתנו כאילו נכתבו רק תמול שלשום, ועלינו להתעורר באמת ולקבל ע"ע לשמור לעשות ולקיים את כל דברי התורה הזאת, כדי שנזכה שבדורנו תבא הגאולה האמיתית שהרי מו"ר הרא"ש מסר נפשו כל חייו על הדבר הזה לפרסם את מציאותו הבלעדית של הקדושה, להביא הגאולה השלימה ושיפסקו כל הצרות של עם ישראל, והלואי שנזכה ביחד עם מו"ר שליט"א לקבל פני משיח צדקינו אכ"ר.

ך זלה"ק...בשעה שכזאת, בדור זה שלנו, שהוא הוא הדור האחרון, עד כמה אנו צריכים להתאחד אחדות, אמת, כדי להיוודע ליסוד האמיתי שלנו, שהוא יסוד האין והאפסיות, ורק חיות ה' הוא המחיה אותנו ונותן לנו את הכוחות לפעול כל פעולה. ועד כמה אנו צריכים להיות מודעים לסכנות

פנינים יקרים

אם האדם סובר וחושב את עצמו תמיד שהוא רחוק מהשי"ת אז הוא הסימן אשר השי"ת קרוב אליו, אבל אם הוא מדמה בנפשו כי כבר הוא קרוב להשי"ת אז יידע בבירור כי רחוק ממנו המקום בה' וצריך לשוב בתשובה, (עבודת יששכר פר' וילך עמ' 193)

צדיקים אומרים: אמונת ה' מזככת את הנפש, ואמונת צדיקים מזככת את הגוף, והבאור כי את השם אינו דבר והוא מאמין אבל אצל הצדיקים הרי הוא רואה והוא צריך להאמין שאין הדבר כמו שהוא רואה, הוא רואה אותם אוכלים ושותים ומדברים עם בני אדם, ובאמת הכל הוא חלק אלקי ממעל, אכן. כאשר האדם משכר תאוותו בעת אכילתו ושאר עניני עולם הזה ורואה שאפשר לאכול ולא להיות זולל וסובא וכד' עי"ז יכול לבא לאמונת צדיקים, (הר"א מסלונים אבקת רוכלים עמ' קס"ט)

זאת חנוכה תשל"ח

משום שהקב"ה רצה לזכות את האדם שיזכה להגיע לתכליתו לאור באור החיים הנצחיים ע"י עבודת הנפש שלו, שהיא מלחמה לחיים ולמוות, כדי שירויח שכרו ע"י עצמו ואל יקבל מתנת חנם וכל אדם מתבייש לאכול לחם של חסד. משום שזוהי לחם של בושה, והאוכלו מתבייש מאד כשמסתכלים עליו בשעת אכילה כזו. והקב"ה אוהב את עמו ישראל ונתן להם תורה ומעשים טובים והזהירם אזהרות יתרות לבל יעשו מעשים רעים, כדי שבאחרית הימים, שאנו עומדים בתחילתם, נזכה לחיות איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו והשכינה תהיה שרויה בינינו ולא נודעזע ממנה,

ואין מילים ואין אותיות ואין מושגים בכלל שנוכל לתאר או לדמיין את האושר הנפשי הרוחני העליון שנזכה לו, אבל אנו יודעים ומאמינים אמונה שלימה שזה יהיה, ואנו מתפללים כל יום שהזמן הזה יתקרב מאד, וזה מתעכב, מתוך רחמנותו של הקב"ה עלינו כדי שכל נפשות ישראל יזכו לזה, והוא מחכה ומחכה, שעוד נפש מישראל תתעורר לכך, וכדי שלא יודח ממנו נידח. והקב"ה יזכינו על דבר שמו שנזכה לכך בקרוב מאד, אמן כן יהי רצון.

...כדי שיובהר לנו על חובתו של האדם בעולמו, שזה ברור, שלא בא רק למלאות צרכיו הגופניים כמו אכילה ושתיה וכד', וגם אי אפשר לו לאדם להיות בעולם הזה כמו מלאכים שאין להם שייכות לדברים הארציים. אבל הרי הוא בריאה מורכבת בעלת בחירה לבחור לה דרך החיים להיות שליט על עצמו, ורק הוא אדון לגורלו אם לטוב ואם למוטב.

והקב"ה שלח את האדם לעולם הזה ויושב ומצפה ממנו שיעשה רק את הטוב ואת המועיל כדי שיזכה בכך לחיים נצחיים, וחם וחלילה לא יעשה את הרע ואת הערב לפי שעה, וחנן אותו בבינה יתרה ויכולת מאבק ע"י כל מיני כוחות של טבע שטבע בו, על ידיהם יילחם את מלחמתו.

וכל אחד בא לעולם הזה עם מדה אחת, כלומר, שכל אחד יש לו טבע משלו, אחד הוא כעסן מטבעו, השני בעל קנאה, והשלישי הוא בעל תאוות, והרי זה הרכב האנושות, שבלי מלחמה ומעצור עצמי איש את רעהו חיים בלעו, וכפי שחז"ל אמרו אלמלא מוראה של מלכות היה העולם חרב ע"י מלחמת הטבעים הרעים. וכל זאת למה, מדוע ברא הקב"ה את האדם עם כל כך הרבה נטיות ברורות לרע, כפי שהעיד הקב"ה "כי יצר לב האדם רע מנעוריו".

אייר תשל"ז

... ולו יהא כדברו, שכל דאגותיו יצטמצמו על האחת, כפי שהוא מצטט מאמר חז"ל בא חבקוק והעמידן על אחת "וצדיק באמונתו יחיה".

כי הן אמת הדבר, שקנין האמונה הוא קנין הכללי, דבר הכולל את הכל, ועל אף שירושה היא לנו מאבותינו, הרי חייב כל אדם לקנות את האמונה בעצמו בתוכו ובבשרו, ולא מספיק שידבר מן האמונה אלא יחיה אותה.

ואיך יחיה אותה? הוא יחיה אותה ע"י שיתבהר לו היטב היטב שורש טבעו ועוצם מדותיו, אשר מבקש להנטותו מדרך מחיים ואילולא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו ליצרו, כך מתגלית לו שורש חיותו ואחיותו את החיים, איך שרחמיו המרובים מזמנים לו את הסיבה הנכונה בשעת הנסיון, כפי שהקב"ה צמצם עצמו בדמות דיוקנו של אביו שנראה לו ליוסף הצדיק, כדי שיוכל להינצל.

כסלו תשל"ו

והנה האדם בכל מקום שהוא נמצא ובכל מצב בו הוא נתון צריך לחפש הקשר אל האמונה, כי זה הוא התפקיד היסודי של האדם לתכלית זו נברא. ועד שהאדם זוכה להגיע למדה זו, עובר האדם הרפתקאות שונות ורבים הם המכשולים בדרך, משום שטבע האדם מושך את האדם, לעשות היפך תפקידו, להרחיקו מן הקדושה. כדי לקיים המשך השליטה של הרשעות בעולם, ולבסס את השקר. ודוקא בימים הללו, מוטל עלינו להיאבק בכח רב נגד השטן של העולם, ע"י שנחיה תמיד עם מציאותנו, שהיא מציאות השפלות, ובקשת הרחמים

ובאמת, הקב"ה שולח לנו יום ויום ושעה שעה כל מיני סיבות לקרבנו אליו, ולא חלי ולא מרגיש אינש עד כמה דמריה סייעא, ואילו היו נפקחים העינים לראות הרחמים הרבים של הבורא עלינו, היה פינו מלא שבח והודאה לפניו, ודבר זה היה בודאי מרחיק אותנו מן דאגות השוא של הבלי העולם. כי כל העולם כדאי הוא לנו אז כי לאשר זאת היא בחינת משיח, אשר אין שטן ואין פגע, אבל יש רק כמיהת הנפש להתענג מזיו העליון.

ובינתיים, בימים של עיקבתא דמשיחא, מוטלת עלינו העבודה ביתר שאת, כי הנסיונות תכופים יותר וקשים יותר, ואשר מי שיטרח כעת, שהוא בחינת ערב שבת, יאכל בשבת. והשי"ת יזכינו להגיע לכך ע"י מציאות עבודתו.

מאת בעל הרחמים, להושיענו בעת המצוקה, והתפילה היוצאת מעומק הלב באמת, עולה למעלה ומתייצבת לפני כסא הכבוד לעורר רחמים על כל עם ישראל באשר הם שם, להחיש פדות עמו בקבוץ כל הגלויות, וכל אחד יקריב רצונותיו לפני ה' ואז נכריח את הקדושה להתגלות ע"י ביטול עצמנו כליל ואז נשיג את מה שמבקשים מאתנו מלמעלה ונחדש ימינו כקדם וכשנים קדמוניות בבחינת "איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו"

פנינים יקרים

174

כשם שמוטל על איש ישראל להתפלל אשר אמונת אלקית תהי' ברורה בלבו בלי שום ספק כלל, כך מחויב האדם להתפלל שתהי' ברורה בלבו אמונת צדיקים, בעבור כי הכל עולה בקנה אחד, וכמו שכתוב (שמות י"ד) "ויאמינו בה" ובמשה עבדו" (עבודת יששכר לקוטים עמ' 6)

יש אדם שעסק בחייו הרבה בתורה ובתפלה עד שאחרי אריכות ימיו ושניו יתמלא רוגז, מדוע אינו מקבל כל שכר בגן עדן עבור זה, ויאמרו לו בבי"ד של מעלה, לך אל מי שלמדת והתפללת לפניו והוא יתן לך גן עדן, כי העיקר הוא נקודת האמת עד כמה היא עולה בלתי לה' לבדו (דברי שמואל, לקוטי אמרים עמ' ר"ו)

ענני באמת ישעך (תהלים ס"ט י"ד) אם האדם יודע את האמת איך שהוא שפל גם איך שהוא מנוול, אם רק יודע האמת אין הקב"ה פוסל כל בריה וזהו "ענני באמת" שלפחות אדע את האמת "ישעך" ... (אבקת רוכלים עמ' ק"פ)

...שמעתי מכ"ק אדמו"ר ז"ל שסיפר פ"א בשם הרבי מלובלין נבג"מ שהוא אוהב יותר הרשע שיודע שהוא רשע הוא דבוק באמת והקב"ה הוא אמת ונקרא אמת. אבל הצדיק שיודע שהוא צדיק ובוודאי אינו כן כי אין צדיק בארץ וכו'. ובוזה פירש (תהילים כ"ב) כי לא בזה ולא שקץ ענות עני. אפי' שהוא באמת עני ואין עני אלא בדעת כנ"ל. לפי שהוא דבוק באמת ואמת הקב"ה אוהב. אבל הצדיק וכו' ומכש"כ זה שהוא מרגיש שהוא צדיק בודאי אינו צדיק, כמ"ש בזוה"ק מאו דאיהו רב איהו זעיר ודבוק בשקר ושקר הקב"ה שונא. יעו"ש. (רמתיים צופים פרק ה' אות ס')

חברי המערכת
י.ל. פרוש
צ. ראנד
מ. קלירס
ת.ד. 5023 ירושלים

שהשמחה במעונם
להרב גדליה סגל ולבנו הר"ר בנימין זאב
להולדת הנינה - הנכדה
להר"ר יוסף אורלנציק ולבנו הר"ר מרדכי
להולדת הנכד - הבן
להר"ר רחמים זבולון לנשואי הבן

כוס תנחומים
להר"ר יוסף ארלנגר על פטירת אחותו ע"ה
להר"ר אהרן קלירס על פטירת חמיו הר"ר מאיר לוי ז"ל